

ת"פ 16053/12/21 - מדינת ישראל נגד פאיד חדיד

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 21-12-16053 מדינת ישראל נ' חדיד (עציר)
תיק חיזוני: 833438/2021

בפני כבוד השופט שלמה בגין
מדינת ישראל המאשימה
נגד פאיד חדיד (עציר)
הנאשם

החלטה

ההחלטה בנווגע להעברת הקלטות הילדים לידי ההגנה.

המדינה מתנגדת לבקשתו וombaירה כי הקלטות עומדות לרשות הסניגורית במשרד ההתביעה באם תרצה להאזין להן.

הסניגורית עומדת על קבלת הקלטות לידי.

לאחר העיון, נמצא לדוחות את הבקשה. להלן הטעמים לכך.

סעיף 5ב לחוק לתיקון דיני ראיות (הגנת ילדים), תשט"ז-1955 קובע כדלקמן:

"**דריכי העיון בהקלטה (תיקון מס' 6) תש"ס-1999 (תיקון מס' 17) תשע"ז-2017**

5ב. (א) הוראות סעיפים 74 ו-75 לחוק סדר הדין הפלילי יחולו על קלטה חקירה ועל תמליל, בשינויים אלה:

- (1) התובע יעביר לידי הנאשם את התמליל;
- (2) הנאשם זכאי להאזין לקלטה החקירה, לצפות בה, ולהשווות את תוכנה לאמור בתמליל;
- (3) הנאשם אינו זכאי להעתיק את קלטה החקירה, להוציאה ממקום הימצאה הקבוע או לקבל לידי את העתקה, אלא אם כן הורה בית משפט אחרת, מטעמים מיוחדים שיפורט; הורה בית משפט כאמור, חייב הנאשם להחזיר את קלטה החקירה וכל העתק שלה, וכן את התמליל, לתיק בית המשפט, בתום ההליך המשפטי, אלא אם כן קבע בית המשפט מועד אחר להחזירם כאמור.

(ב) לעניין סעיף זה, "הנאשם" - לרבות מי שפועל מטעמו כמפורט בסעיף 74(א)

עמוד 1

חוק סדר הדין הפלילי.

לפי הסדר הקבוע בחוק, הנאשם זכאי לקבל תמליל הקלות, להאזין להן ולצפות בהן, על מנת להשוו את הדברים הנשמעים ל_tmolol, אך הוא אינו זכאי לקבל לידי את העתקי ה הקלות, אלא אם מתקיימים "טעמיים מיוחדים".

הסדר נועד לאזן בין זכותו של הנאשם למשפט הוגן לבין ההגנה על הקטין.

על רקע זה ערך המחוקק אבחנה בין עיון וההאזנה לקלות ובין חקירות הקטין, לבין העברת עותק מהן לנאים. זכות העיון הוצאה, איפוא, ואפשרה רק בתחום הputiesה, כדי לשולב סיכון אפשרי של הפצת הקלטה חוזית או קולית של הקטין.

עם זאת, החוק הותיר פתח להעברת מידע קולי או חוזית לעיון הנאשם. פתח זה שמור לנסיבות בהם קיימים "טעמיים מיוחדים".

הפסיקה הבירה כי "טעמיים מיוחדים" מתקיימים "...מקום שמדובר בהיקף חומר חריג, שלא מסירתו לידי הנאשם, תקופת יכולתו להכין את משפטו, או כאשר צפיה בקלות, לאור טיבן, אינה יכולה להתקיים, באופן ראוי במשרדי התביעה הכללית, מטעם כזה או אחר" (בשב"פ 19/06 פלוני נ' מדינת ישראל (2006)).

ציון, כי בשב"פ 19/06 הנזכר לעיל, נתען ע"י בא כוחו של הנאשם, כי עדות הקטינה היא "...הינה לב ליבו של ההליך ועל שאלת מהימנותה יקום או יפול דבר". ועל כך השיב בית המשפט העליון, כי טעם זה אינו עולה לכדי "טעם מיוחד" כנדרש בחוק. הtoutem, כי הגבלת העיון במשרדי התביעה, אמן מעיקה על נוחותם של באי כח הנאים, אך היא אינה עולה, כדי להשפיע בקיומו של משפט הוגן. גם העובדה כי עדותה של הקטינה הייתה מהותית מאוד להלין, לא נמצא כתעם מיוחד להעברת העתקי קלות הקטינה לידי ההגנה (שם, בפסקה 13 להחלטה).

בנסיבות אלה, ובכל הנוגע לנוינו, חוששנו כי לא ניתן להיעתר לבקשת הסניגורית, ועל כן אני דוחה אותה.

הסניגורית רשאית להאזין לקלות במשרדי התביעה ועל התביעה לאפשר לה זאת.

ניתנה היום, ט"ו אדר א' תשפ"ב, 16 פברואר 2022, בהעדך
הצדדים.